

Siseministeerium
Pikk 61, 15065 Tallinn
info@siseministeerium.ee

Teie: 18.12.2025 nr SIM/25-1422/-1K

Meie: 30.01.2026 nr 5-7/25/115-3

Relvaseaduse muutmise seaduse eelnõu kooskõlastamine

Siseministeerium on saatnud Kaitseministeeriumile kooskõlastamiseks relvaseaduse muutmise seaduse eelnõu (edaspidi *eelnõu*). Kaitseministeerium kooskõlastab eelnõu ning palub arvestada ka täiendavaid ettepanekuid relvaseaduse ja lõhkematerjaliseaduse muutmiseks.

1. Palume muuta eelnõu § 1 punktis 1 muudetavat relvaseaduse § 1¹ lg 7 punkti 2 sõnastust. Kaitseliidu seaduse § 23 lg 1 kohaselt Kaitseliidu liikmed jagunevad tegev-, noor-, toetaja- ja auliikmeteks. Nimetatu tuleneb ühtlasi Vabariigi Valitsuse 10.10.2013 määruse nr 151 „Kaitseliidu kodukord“ § 5 lõikest 2, mis täpsustab, et Kaitseliidu liikmed jagunevad liikmestaatuse järgi tegev-, toetaja-, noor- ja auliikmeteks. Kõigi nende puhul on tegemist vabatahtlikega. Seega Kaitseliitu puudutavat relvaseaduse § 1¹ lg 7 punkti 2 muudatust ei saa vastu võtta kujul, et riigikaitstes osalev isik on relvaseaduse tähenduses füüsiline isik, kes on Kaitseliidu tegevliige, vabatahtlik ja toetajaliige. Leiame, et eelnõus toodu, kus Kaitseliiduga seotud õigusaktides sätestatud liikmete (tegevliige, toetajaliige) kõrval kasutatakse üldnimetust (vabatahtlik) põhjustaks ebaselgust.

2. Palume täiendada eelnõu järgmiste punktidega:

1) paragrahvi 83²⁴ lõike 5 teine lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„Tervisekontrolli teeb töötervishoiuarst või perearst, kaasates vajaduse korral psühhiaatri või teisi eriarsti.“;

Selgitus

Hetkel kehtiva sõnastuse kohaselt teeb tervisekontrolli töötervishoiuarst, kaasates psühhiaatri ja vajadusel teisi eriarste. Tervisetõend kehtib kuni kaks aastat, mis tähendab, et töötaja peab läbima tervisekontrolli vähemalt iga kahe aasta järel.

Psühhiaatri kohustuslik kaasamine on praktikas tekitanud viivitusi psühhiaatrilise abi kättesaadavuse tõttu. Teisalt töötaja tööprofiilist sõltuvalt võiks psühhiaatri kaasamine olla vajaduspõhine, lähtudes sealjuures ka isiku üldisest tervises seisundist. Tervisekontrolli

kiirendaks, kui töötervishoiuarsti asemel saaks tervisekontrolli teostada ka perearst, mis seaks ka ettevõtjatele täiendava ajalise paindlikkuse.

Muudatusega kaasneb vajadus muuta ka RelvS § 35¹ lõikes 4 sätestatud Vabariigi Valitsuse 21. juuli 2007. aasta määrust nr 179 „Soetamisloa ja relvaloa taotleja tervisekontrolli kord, loa andmist välistavate tervisehäirete loetelu ning tervisetõendi sisu ja vormi nõuded“ ja sotsiaalministri 5. juuli 2017. aasta määrust nr 30 „Lõhkaja, lõhkemeistri ja pürotehniku tervisenõuded ning tervisekontrolli sagedus ja kord“.

2) paragrahvi 83³³ lõike 1 punkt 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„1) sõjarelva või selle olulise osa valmistamine;“;

Selgitus

Muudatus on vajalik õigusselguse ja ettenähtavuse tagamiseks, eelkõige kaitsetööstuse ettevõtjatele ning RelvS §-s 83³⁶ nimetatud komisjonile. Paragrahvis 83³³ lõikes 1 punktis 1 kasutatud mõiste „lõhkeainet mittesisaldav lahingumoon“ tekitab praktikas tõlgendamisraskusi. Järgnevalt põhjendatakse, miks sellest mõistest loobutakse.

2018. a lisati RelvSi peatükk 11¹, millega toodi seadusesse mõisted „lahingumoon“, „lõhkeainet mittesisaldav lahingumoon“ ja „lõhkeainet sisaldav lahingumoon“. Toonase seadusemuudatuse seletuskirjas ei ole ühemõtteliselt selgitatud, miks eristati „lõhkeainet mittesisaldav lahingumoon“ ja „lõhkeainet sisaldav lahingumoon“, seda enam, et mõlemad on kehtivas RelvS redaktsioonis loakohustusega kaetud ehk mõlema moona liigi puhul rakenduvad samad käitlemisnõuded. Seletuskirjas ei ole toodud näiteid „lõhkeainet mittesisaldavast lahingumoonast“. Arvestades aga lahingumoonade definitsiooni §83³ lg 2¹, võib eeldada, et lõhkeainet mittesisaldav lahingumoonade puhul peeti silmas sõjalise otstarbega vahendit ja materjali, mis ei sisalda lõhkeainet, kuid sisaldab pürotehnilist ainet, süüteainet või muud süttimis- või plahvatusvõimelist keemilist ainet ning mida saab kasutada või kohandada vastase elavjõu ja lahingutehnika kahjustamiseks või hävitamiseks, lahinguvälja valgustamiseks, suitsukatte tegemiseks või signaliseerimiseks.

Viimaste aastate jooksul on kaitsetööstus märkimisväärselt arenenud ning kasutusele on võetud uusi relvi, relvasüsteeme ja moona liike. Nende arengutega on praktikas esile kerkinud ka uusi probleeme loamenetluses, millele ei pööratud tähelepanu hetkel kehtiva regulatsiooni kujundamisel. Praktikas on esile kerkinud küsimus seoses varitseva õhuründemoona tootmisega, millel puudub lahingumoonade oluline osa (näiteks laeng või sütik, mis sisaldab lõhkeainet).

¹ Lahingumoon, välja arvatud laskemoon, on käesoleva seaduse tähenduses lõhkeainet, pürotehnilist ainet, süüteainet või muud süttimis- või plahvatusvõimelist keemilist ainet sisaldav sõjalise otstarbega vahend ja materjal, mida saab kasutada või kohandada vastase elavjõu ja lahingutehnika kahjustamiseks või hävitamiseks, lahinguvälja valgustamiseks, suitsukatte tegemiseks või signaliseerimiseks.

Kaitseministri 29. mai 2025. aasta määrus nr 7 „Sõjarelvade, relvasüsteemi, sõjarelvade laskemoona ja lahingumoonade ning nende osade, sealhulgas oluliste osade või komponentide täpsustav loetelu ja liigitus“² (edaspidi ka *liigitusmäärus*) täpsustab lahingumoonade liike ja nende osasid. Liigitusmääruse § 8 lg 1 p 12 alusel on varitsev ründemoon lahingumoon üks liik. Varitsev ründemoon võib koosneda mehitamata õhusõidukist (lahingumoon osa) ja sellele kinnitatud lõhkelaengust (lahingumoon oluline osa). Loakohustuse alla kuulub vaid lahingumoon oluline osa. Kuna „lõhkeainet mittesisaldava lahingumoon“ mõiste RelvS-is ei ole ühemõtteliselt lahti seletatud, siis on seaduse rakendamisel tekkinud kaitsetööstusettevõtjatel küsimus, kas lahingumoon jaoks toodetud mehitamata õhusõiduk ei kuulu siiski „lõhkeainet mittesisaldava lahingumoon“ mõiste alla ja mille käitlemine on loakohustusega tegevus. Ehk küsimus taandub sellele, kas varitseva ründemoona tootmist ilma lahingumoon olulise osa käitlemiseta tuleb vaadelda RelvS § 83³³ lg 1 p 1 lõhkeainet mittesisaldava lahingumoon tootmisena.

Lõhkeainet mittesisaldavaks lahingumoonaks ei saa pidada lõhkepea kandmiseks disainitud mehitamata õhusõidukit, mis ei sisalda lahingumoon olulist osa (näiteks lõhkeainet, pürotehnilist ainet jne). Liigitusmääruse § 8 lg 3 konkreetselt ka välistab selle. Kui ükski eelnimetatud komponentidest kuuluks nimetatud toote valmistamise juurde, on ettevõtjal vajalik saada lahingumoon valmistamiseks tegevusluba.

„Lõhkeainet mittesisaldava lahingumoon“ mõiste eemaldamisega RelvS-ist ei kao ära loakohustuse nõue lahingumoonale, mis ei sisalda lõhkeainet, kuid sisaldab pürotehnilist ainet, süüteainet või muud süttimis- või plahvatusvõimelist keemilist ainet vastavalt liigitusmääruse § 9 lg 2.

3) paragrahvi 83³³ lõike 1 punktist 6 jäetakse välja sõnad „lõhkeainet sisaldava“;

Selgitus

RelvS § 83³³ lõike 1 punktis 6 tehtud erisus lõhkeainet sisaldava lahingumoon valmistamiseks. Eelnevalt on selgitatud, et kehtiva sõnastuse kohaselt ei ole lõhkeainet sisaldava ja lõhkeainet mittesisaldava lahingumoon valmistamise eristamine piisavalt selge. Õigusselguse parandamiseks on põhjendatud käsitleda loakohustusliku tegevusena üksnes lahingumoon valmistamist.

4) paragrahvi 83³⁴ punkti 8 täiendatakse pärast sõna „vastutuskindlustus“ järgmise tekstiosaga „, kui ta taotleb käesoleva seaduse § 83³³ lõike 1 punktis 3 nimetatud tegevusluba“;

5) § 83³⁵ lõike 3 punkt 9 tunnistatakse kehtetuks;

6) paragrahvi 83⁴² täiendatakse punktiga 6 järgmises sõnastuses:

„6) ettevõtjal on käesoleva seaduse §-s 83²⁷ sätestatud vastutuskindlustus.“;

² Kaitseministri 29. mai 2025. aasta määrus nr 7 „Sõjarelvade, relvasüsteemi, sõjarelvade laskemoona ja lahingumoonade ning nende osade, sealhulgas oluliste osade või komponentide täpsustav loetelu ja liigitus“ – RT I, 04.06.2025, 8.

Puntide 4,5 ja 6 selgitus

Vastutuskindlustuse olemasolu tuleks olenevalt ettevõtja tegevusvaldkonnast kontrollida erinevas menetlusetapis. Nende ettevõtjate puhul, kes tegelevad sõjarelva, relvasüsteemi, nende oluliste osade, sõjarelva laskemoona või lahingumoonaga vedamisega, on asjakohane nõuda vastutuskindlustuse olemasolu tegevusloa menetluse etapis.

Samas aga tootmisega tegelevate ettevõtjate seisukohalt on tegevusloa menetluse etapis RelvS-s sätestatud kohustusliku vastutuskindlustuse nõue kujunenud takistuseks. Ettevõtjal ei ole võimalik taotleda tegevusloa enne, kui tal on sõlmitud vastutuskindlustus. Praktikas toob see kaasa olukorra, kus ettevõtja peab juba enne tegevuse alustamist omama kehtivat vastutuskindlustust, kuigi sõjarelvade, sõjarelva laskemoona, relvasüsteemide või lahingumoonaga käitlemisega ei ole alustatud.

Oluline on rõhutada, et kohustuslik vastutuskindlustuse nõue kui selline ei ole probleemne. Probleem seisneb selles, et RelvS näeb ette vastutuskindlustuse olemasolu juba tegevusloa taotlemise hetkel.

Probleem seisneb ka selles, et kindlustusandjal on õigus keelduda vastutuskindlustuslepingu sõlmimisest juhul, kui ettevõtja ei esita riskianalüüsi ja muid dokumente, mida kindlustusandja peab vajalikuks kindlustusrisi hindamiseks. Tegevusloa taotlemise etapis on ettevõtjal aga keeruline koostada sisulist riskianalüüsi, kuna tegelik tegevus ei ole veel alanud. Sellises olukorras võib kindlustusandja õiguspäraselt keelduda lepingu sõlmimisest, mis omakorda takistab ettevõtja tegevusloa taotluse esitamist.

Muudatuse tulemusel vastutuskindlustuse kohustus RelvS-is säilib, ent selle olemasolu kontroll lükkub hilisemasse ehk käitamisloa menetluse etappi, välja arvatud nende ettevõtjate puhul, kellel on tegevusloa vedamiseks, nende ettevõtjate jaoks midagi ei muutu ning nende vastutuskindlustuse olemas kontrollitakse jätkuvalt tegevusloa menetluse etapis.

7) paragrahvi 85 pealkirja täiendatakse pärast sõna „harjutusväli“ tekstiosaga „, laskepaik“;

Selgitus

Eelnõuga reguleeritakse eraldi Kaitseväge ja Kaitseliidu laskepaiga kasutamise tingimused ja kord. Kuna õppuste käigus on ilmnenud vajadus määratleda Kaitseväge ja Kaitseliidu laskepaigad erinevalt tsiviilrelvade laskepaikadest, on senises praktikas olnud erimeelsusi nii laskepaikade tähistamise, ohutuse tagamise kui ka ohutusnõuete endi osas. Seetõttu peame vajalikuks kehtestada eraldi Kaitseväge ja Kaitseliidu laskepaiga nõuded.

8) paragrahvi 85 täiendatakse lõigetega 1¹ – 1³ järgmises sõnastuses:

„(1¹) Kaitseväe ja Kaitseliidu laskepaik on maa- või mereala koos selle kohal oleva õhuruumiga, mis sobib või on kohandatud Kaitseväe või Kaitseliidu laskevõistluste või -harjutuste ajutiseks korraldamiseks või õppuse läbiviimiseks.

(1²) Ettevõtja võib Kaitseväe ja Kaitseliidu harjutusvälja kasutada relvade, relvasüsteemide, lahingumoon, lahingu- ja muu tehnika katsetamiseks ja testimiseks.

(1³) Kaitseväe ja Kaitseliidu harjutusvälja kasutamise tingimused lõikes 1¹ sätestatud tegevusteks kehtestab valdkonna eest vastutav minister määrusega“;

Selgitus

Lõige 1¹ – Erinevalt tsiviilrelva kasutamiseks mõeldud laskepaigast, milleks on lihtsalt „koht“, on Kaitseväe ja Kaitseliidu laskepaik määratletud laiemalt kui maa- või mereala koos selle kohal oleva õhuruumiga, sest Kaitseväe ja Kaitseliidu õppuste korraldamisel või muude ülesannete täitmisel, mis kätkevad laskevõistluste või -harjutuste ajutist korraldamist, on sellest tegevusest hõlmatud terviklik maa-ala. Harjutusväljast ja lasketiirust eristab Kaitseväe ja Kaitseliidu laskekohta eelkõige selle ajutisus, nt võetakse metsatukk ja karjamaa ajutiselt kasutusele, et viia läbi õppus. Kaitseväes ja Kaitseliidus toimub relva kasutamine alati vastutava ülema käsu alusel, mille andmisel hindab ülem ka, milliste relvade puhul, milliseid ohutusnõudeid tuleb järgida.

Lõiked 1² ja 1³ – Kaitsetööstusettevõtjatele on oluline lisaks toodete valmistelemisele ka neid testida ja katsetada. Selleks tuleb luua selge õiguslik alus. RelvS § 85 lõike 1 sõnastusest ei selgu, kas ettevõtjatel on õigus oma relvi, relvasüsteeme või muid tooteid Kaitseväe ja Kaitseliidu harjutusväljal testida ja katsetada.

Selleks, et testimine ja katsetamine toimuks kooskõlas ohutusnõuetega ning Kaitseväe ja Kaitseliiduga koordineeritult, tuleb harjutusvälja kasutamise tingimused kehtestada valdkonna eest vastutava ministri määrusega. Vastavad tingimused ja kasutamise kord sätestatakse kaitseministri 28. detsembri 2011. aasta määruses nr 26 „Kaitseväe ja Kaitseliidu harjutusväljale ja lasketiirule esitatavad nõuded ja kasutamise kord“.

9) paragrahvi 85 täiendatakse lõigetega 4¹ – 4⁴ järgmises sõnastuses:

„(4¹) Kaitseväe ja Kaitseliidu laskepaiga, mis ei asu harjutusväljal, määrab kindlaks Kaitseväe juhataja või tema poolt volitatud ülem, kui laskepaika kasutatakse Kaitseväe ülesannete täitmiseks, või Kaitseliidu ülem või tema poolt volitatud ülem, kui laskepaika kasutatakse Kaitseliidu ülesannete täitmiseks. Kaitseliidu kaasamisel Kaitseväe ülesannete täitmisesse, määrab laskepaigad kindlaks Kaitseväe juhataja.

(4²) Kaitseväe ja Kaitseliidu laskepaiga, mis ei asu harjutusväljal, määramise haldusaktis sätestatakse:

- 1) laskepaiga maa- või mereala koos selle kohal oleva õhuruumiga;
- 2) laskepaiga kasutamise alguse- ja lõpuaeg;

- 3) laskepaigas kasutatavad relvad ja muu varustus;
- 4) laskepaiga ohutusnõuded ja nende tagamise kord;
- 5) laskepaigaga seotud liikumis- ja muud piirangud;
- 6) õppus, harjutus või muu laskepaigas täidetav ülesanne;
- 7) laskepaiga kasutamise eeskiri ja tähistamise tingimused;
- 8) muud laskepaiga kasutamisega seotud asjaolud.

(4³) Kaitseväge ja Kaitseliidu laskepaiga, mis ei asu harjutusväljal, määramise haldusakt edastatakse osas, mis ei ole salastatud, teadmiseks asukoha kohaliku omavalitsuse üksusele, Politsei- ja Piirivalveametile ja Päästeametile. Lennuohutuse tagamise eesmärgil esitatakse Transpordiametile lahtise lasketiiru ja laskepaiga laskeala keskpunkti koordinaadid WGS-84 süsteemis, ohuala maksimaalne kõrgus meetrites ning laskeala diagonaali pikkus meetrites vähemalt 90 päeva enne lasketiirus tegevuse alustamist või 30 päeva enne laskepaiga kasutuselevõttu.

(4⁴) Kaitseväge ja Kaitseliidu laskepaiga, mis ei asu harjutusväljal, võib võtta kasutusele kokkuleppel kinnisasja omanikuga, kui seaduses ei ole nähtud ette laskepaiga maa-ala sundkasutust või sundvõõrandamist. Kokkuleppe kinnisasja omanikuga sõlmib Kaitseväge, kui laskepaika kasutatakse Kaitseväge ülesannete täitmiseks, või Kaitseliit, kui laskepaika kasutatakse Kaitseliidu ülesannete täitmiseks. Kaitseliidu kaasamisel Kaitseväge ülesannete täitmisesse, lepib kinnisasja omanikuga kokku Kaitseväge.“;

Selgitus

Kuna laskepaik on ajutine koht, mida kasutatakse laskeharjutuse sooritamiseks, siis on otstarbekas, kui selle määrab Kaitseväge juhataja või Kaitseliidu ülem, või nende volitatud vastav ülem lähtuvalt väljaõppe vajadustest ja kokkuleppest maatüki omanikuga. Reguleeritud on laskepaikade, mis ei asu harjutusväljal, kindlaksmääramine ja kasutamine, sest sellel on puutumus asukoha inimeste liikumise ja kodurahuga. Seevastu harjutusväljal reguleeritakse laskepaikade asukohad ja kasutamine harjutusvälja sisekorraeskirja ja muude siseaktidega ning sellel ei ole puutumust haldusväliste isikutega.

Arvestades sõjalise riigikaitse olulisust, on eelnõus nähtud ette, et laskepaikade määramisel ei ole vajalik eelnevalt saada Politsei- ja Piirivalveameti ning kohaliku omavalitsuse üksuste kooskõlastusi, vaid neid üksnes teavitatakse antud haldusaktist. See ei tähenda, et haldusmenetluse käigus ei võiks ülem kaalutlusõiguse alusel otsustada küsida Politsei- ja Piirivalveameti, kohaliku omavalitsuse üksuse või Päästeametilt kooskõlastust või arvamust. Õppuse või muu riigi sõjaliseks kaitseks olulise harjutuse läbiviimine ei saa olla aga nende asutuste kooskõlastusest sõltuvuses. Küll on vajalik sõlmida kokkulepe maatüki omanikuga, v.a, kui maatüki sundkasutamise alus on seaduses eraldi sätestatud.

Eelnõus ei reguleerita turvalisuse tagamist, vaid sel juhul kohaldub Kaitseväge julgeolekuala või Kaitseliidu julgeolekuala regulatsioon, sh avaliku võimu volitused ajutisele julgeolekualale tunginud isiku eemaldamiseks või sisenemise takistamiseks.

10) paragrahvi 85 lõiget 5 täiendatakse pärast sõna „harjutusväljale“ tekstiosaga „, laskepaigale“;

Selgitus

Ministri volitust laiendatakse selliselt, et tal tekib pädevus määrata eraldi Kaitseväe ja Kaitseliidu laskepaigale, mis ei asu harjutusväljal, esitatavad nõuded ja selle kasutamise kord Kaitseväe juhataja ettepanekul. Kaitseliidu laskepaiga nõuded ei erine Kaitseväe laskepaiga nõuetest üldiselt, mille tõttu on soovitatav, et laskepaigale esitatavad nõuded oleksid sarnaselt reguleeritud. Oluline on eristada tsiviilrelvade ja militaarrelvade laskepaikade nõudeid, kuid riigi sõjaliseks kaitsmiseks kasutatavate relvade väljaõppenõuded ja sellega seotud laskepaikade nõuded on pigem ühetaolised. Nende nõuete raames saab laskepaiga määranud ülem oma haldusaktiga nõudeid täpsustada konkreetsetest relvadest ja väljaõppe sisust lähtuvalt.

11) paragrahvi 88 lõige 1¹ muudetakse ning sõnastatakse järgmiselt:

„(1¹) Riiklikku järelevalvet käesoleva seaduse alusel sõjarelv, relvasüsteeme, sõjarelva laskemoona, lahingumoon ja nende olulisi osi käitlevate isikute üle teeb Politsei- ja Piirivalveamet ning riiklikku järelevalvet sõjarelvade, relvasüsteemide, laskemoona, sõjarelva laskemoona ja lahingumoon käitlemiskoha üle ja laskemoona, sõjarelva laskemoona ja lahingumoon ja nende oluliste osade valmistamise üle teeb Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Amet.“.

Selgitus

Kaitseministeerium teeb ettepaneku täiendada RelvS § 88 lõiget 1¹ selliselt, et Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametile (edaspidi TTJA) oleks pädevus teostada järelevalvet ka sõjarelva ja relvasüsteemi käitlemiskohtade üle. TTJA järelevalvepädevuse laiendamine sõjarelva ja relvasüsteemi käitlemiskohtade tingimuste hindamisele on põhjendatud ameti erialase pädevusega hinnata käitlemiskoha ehituslikke nõudeid, sealhulgas relvatehaste vastavust nõuetele. Eeskätt hõlmab TTJA pädevus kaitseministri 29. mai 2025. aasta määruses „Sõjarelva, relvasüsteemi, sõjarelva laskemoona ja lahingumoon käitlemise nõuded ja kord“ sätestatud ehituslike nõuete hindamist, sealhulgas tuleohutusklasside vastavust, tuletundlike materjalide kasutamist, relvahoidla seinte paksust, ruumide konstruktsioonilisi lahendusi, viimistlust, monoliitsust ning avatäidete nõuetele vastavust.

3. Palume täiendada eelnõu lõhkematerjaliseaduse muutmisega järgmiselt:

Lõhkematerjaliseaduse § 1 lõiget 3 täiendatakse pärast tekstiosa „Kaitseliidu,“ tekstiosaga „Riigi Kaitseinvesteeringute Keskus,“.

Selgitus

Lõhkematerjaliseaduse § 1 lõikes 3 on sätestatud välistus, kellele eelnimetatud seadust ei kohaldata. Teeme ettepaneku välistada sealjuures ka Riigi Kaitseinvesteeringute Keskuse.

Kehtiv regulatsioon toob kaasa olukorra, kus Riigi Kaitseinvesteeringute Keskusele laienevad lõhkematerjaliseadusest tulenevad loa- ja käitlejanõuded, samal ajal kui teised Kaitseministeeriumi valitsemisala asutused on nendest nõuetest välistatud (näiteks vastutava isiku määramise kohustus). Riigi Kaitseinvesteeringute Keskuse lõhkematerjali käitlemisega seotud ohutusnõuete kohaldamisel lähtutakse Kaitseväe lõhkematerjali käsitlevatest eeskirjadest ja nõuetest.

Lugupidamisega

(allkirjastatud digitaalselt)

Hanno Pevkur
minister

Elise Saar
Elise.Saar@kaitseministeerium.ee